

FOTO B.Krūmiņa

SAULES MEITU UN DIEVA DĒLU SATIKŠANĀS LĪGOKALNĀ

Abi divi satikās vakar. Saule jau sēdās savā zelta laivā, kad, mums klātesot, notika brīnums – Līgokalnā satikās Dieva dēli un Saules meitas. Viņi saplūda vienā ritmā, un abi divi kļuva par vienu. Mums bija iespēja būt klāt un izdzīvot sevī viņu satikšanos kalnā, kurš pieredzējis daudzas jo daudzas atnākšanas. Šajā vietā atnāk visnegaidītākās domas, ļaujot katram piedzīvot jaunas izjūtas, un tā tas bija arī ceturtdienas vakarā daudzīnājuma laikā.

Cenšoties sajust sevī šo Dieva dēlu un Saules meitu tikšanos, mēs visi no abām divām kalna pusēm sanācām, no jauna ieraugot viens otru. Dziesma ļāva uzrunāt vienam otru, uguns –

apjaušamo pasauli, bet ugunij paredzētās veltes – nest svētību mums visiem. Sievu slotiņas un vīru zobeni gādāja par to, lai satikšanās vieta būtu gaišu sajūtu pildīta. Te savijās abi divi – vīrišķais un sievišķais spēks.

Kad caur uguns vārtiem plāna vidū ienāca jaunie puīši un meitas, gaiss sāka vormot kā tad, kad satiekas tie, kas viens otru papildina. Tie vienojās kopīgā solī, līdz dejoja viss kalns. Pamazām no haosa sāka veidoties viens aplis, tad otrais, trešais, līdz kamēr mēs visi kļuvām vienoti. Stāvēt plecu pie pleca un skandinot spēka vārdus, apstiprinājām Saules meitu un Dieva dēlu satikšanos.

Ieva Kalniņa un Gundega Drava

DIENAS NORISE SESTDIENA, 26.JŪLIJS

7:45-9:00 Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana

9:00-9:30 Brokastis

9:40-10:10 Dienas tēma «Vīrs kā ozols, sieva kā liepa» un TV

10:20-12:45 Rīta ievirzes

13:00-13:45 Pusdienas

14:00-16:30 Pēcpusdienas ievirzes un izstāžu ierīkošana

16:45-18:45 Izstāde un tirdziņš.

Noslēguma vakara 1.daļa (tehniskuma teritorijā)

19:00-19:45 Vakariņas

20:00-21:00 Noslēguma vakara 2.daļa (kultūras namā)

21:30-22:00 Vakara dziesma, pasaciņa mazajiem

22:10-... Danco un nīkst visi...

«PIENĪNAM PA PĒDĀM» SMILTENĒ

Smiltenes tehnikuma ēdnīca, kurā šonedēļ tiekamies ēdienreizēs, ir vēsturiska ēka. Te pirms vairāk nekā 100 gadiem meklējami A/S „Smiltenes piens” pirmsākumi, kad, kopā sanākot vairākiem tuvākās apkārtnes piensaimniekiem, tika dibināta zemkopības biedrība. Šo un vēl daudzus citus interesantus faktus uzzina ekskursijas 5.maršruta dalībnieki, dodoties „Pienīnam pa pēdām”. Gides (bet ikdienā uzņēmuma grāmatvedes) Sandras vadībā braucam skatīties, kāds ir piena ceļš no gotiņas līdz ledusskapim.

Mūsu ceļš ved vispirms uz Bilskas pagastu, kur atrodas zemnieku saimniecība „Kalējiņi 1”. Tās saimnieks

Kaspars Putrālis mums ne bez lepnuma izrāda vienu no lielākajām un modernākajām lopkopības fermām Latvijā. Katru dienu no visām gotiņām tiek izslaukts apmēram 16 tonnas piena, kas tiek aizvests uz „Smiltenes pienu”. Prieks baudīt – tāds ir A/S „Smiltenes piens” moto. Šī uzņēmuma produkcija tiek eksportēta ne tikai uz Lietuvu, Igauniju, Krieviju, Moldovu un Ukrainu, bet arī uz Izraēlu, Lielbritāniju un ASV. Uzņēmuma lepnums ir „Latvijas” siers – ar to vislielākās rūpes un cerība. Smiltenē top biezpiens un krējums, Blomes cehos – sieri. Kad dzeram sūkalu olbaltumvielu produktu „Piena spēks” vai ēdam „Latvijas” sieru, tad zinām, ka tas ir garšīgs sveiciens no Smiltenes.

Vai esi jau nogaršojis arī pašus jaunākos produktus: biezpiena torti ar ķiršu ievārījumu vai saldo biezpiena masu ar cidoniju sukādēm? Ja saki – jā, tad tas nozīmē, ka esi bijis pienīnam pa pēdām. Ja ne, tad šos produktus meklē „Smiltenes piena” veikalos. Prieks baudīt!

FOTO un TEKSTS Ieva Kalniņa

KAĶĪTIS, PUTNIŅI, AUTO UN ROZES NO SĀLS MĪKLAS

Veidošana no sāls mīklas – šādu ievirzi piedāvāja Smiltenes Trīs pakalnu sākumskolas skolotājas Daiga Ote un Inta Purgale. Daiga stāsta, ka ideju par rotājumiem no sāls mīklas viņa atradusi vācu grāmatiņā un tā ļoti iepatikusies ne tikai pašai, bet arī skolēniem, jo veidošana no sāls mīklas viņiem attīsta pirkstu sīko muskulatūru, kas labvēlīgi ietekmē bērnu intelektuālo attīstību.

Sāls mīklas recepte:

Divas tasītes miltu, viena tasīte smalkā sāls, 1 ēdamkarote tapešu līmes. Visas

sastāvdaļas sajauc un lēnām pielej ūdeni un mīca līdz izveidojas viendabīga mīkla, kas nelīp pie rokām un ir viegli rullējama. Var mīklu savelt bumbiņā vai desiņā un veidot dažādus ziedīņus, dzīvnieciņus, var izrullēt un izspiest ar piparkūku formiņām dažādus dzīvniekus, augļus, ziedus, zvaniņus. Var veidot arī dažādus rotājumus Ziemassvētkiem, Lieldienām, latvju zīmes. Rotājumus var dekorēt ar sezama sēkliņām, krustnagliņām pipariem. Gatavie rotājumi ir jāizžāvē trīs dienas, ja biezāki darinājumi – jāžāvē kādu dienu ilgāk. Tad visus rotājumus liek uz pannas un pārklāj ar sakultu olu, kurai pievienots ūdens. Cep cepeškrāsnī vairākas reizes. Pirmajā reizē cep 30 minūtes 100 grādu temperatūrā, otrajā reizē - 30 minūtes 125 grādos un aptuveni 10 minūtes 200 grādos līdz rotājums iegūst skaisti brūnu toni.

Kamēr sāls mīklas rotājumi žuva bērni

no stieplītēm darināja zirdziņus, kurus apviņa ar vilnas dziju, veidoja acis, krēpes. „Arī šis darbiņš bērniem ļoti patika. Viņi ar ļoti lielu rūpīgumu tos gatavoja, lai paši varētu rotāties ar savu mīļlietiņu,” stāsta Inta Purgale.

FOTO un TEKSTS Daiga Kļanska

MĒS BILDĒS

KOPĪBAS SAJŪTA CAUR TEĀTRA MĀKSLU

Smaids, ķermeņa kustība, labestības enerģija virmo Teātra sporta ieviržu nodarbībās.

Kopā pavadīto dienu labā ziņa – esam sadraudzējušies, lai arī sanācām gan no Latvijas dažādām vietām – Saldus, Rīgas, Ainažiem, Smiltenes, gan no ārvalstīm – ASV, Zviedrijas, Dānijas, Vācijas, Luksemburgas!

Kas mūs šajās dienās vieno?

Tā ir kopības sajūta caur teātra mākslu, vēlme un prasme ieklausīties dabas klusumā, vēlēšanās pieskarties pelēkajam akmenim ceļmalā un saņemt tā gara stiprumu, spēja atvērt acis un pamanīt skaisto dabā, kā arī ar savu izdomu izveidot dabas mandalu. Saulainas prieka dzirkstis no Teātra sporta ievirzes dalībniekiem!

Patika smieklī, jautrība, pozitīvās

emocijas un bērības sajūtu ķeršana. (Elīna, Rīga)

Mums bija jautra aktivitāte - intervija studijā un neaizmirstams pikniks Jāņukalnā. (Mētra Savicka)

Man ļoti patika

rāpties kokos. (Anna Lisa Krūmiņa)

Uzkrātās emocijas ieliekam nodarbību laikā pašizgatavotās sirds kabatiņās.

Uz atvadām iedzersim siltu zāļu tēju, nogaršosim medus maizes riecienu, sirsnīgi ieskatīsimies viens otram acīs, pateiksim „paldies” par sadarbību un savstarpējo bagātināšanu.

FOTO no ievirzes vadītāju arhīva

Pamāsim atvadas 3*3 nometnei un ar jaunu enerģiju atkal dosimies vasaras ziedu, putnu dziesmu un čalojošu strautu plāvās!

Labu vēlot,

ievirzes vadītājas Ilga Kušnere un
Regīna Melzoba

«BRĪNUMZEMĒ» BĒRNI AUG UN ATTĪSTĀS

3x3 ir padomāts par visiem, arī par vismazākajiem ķipariņiem. Darbnīcā mazajiem bērniem, ko vada Līga Veigule un Aiga Ceple, nāk darboties mazuli, sākot no tādiem, kam vēl vispār nav vecuma, līdz krietni pieredzējušākiem līdzbiedriem, kas krājuši dzīves pieredzi trīs gadu garumā. Te mazie savu radošo dienu sāk ar mīlīgu rīta dziesmiņu, turpinot sevi izpaust kādā nodarbē, par ko ne tikai pašiem, bet arī vecākiem un draugiem prieks – katru dienu top kāds radošs darbiņš ar taustāmu rezultātu.

Audzinātājas ir padomājušas par to, lai katrs darbiņš, kas tiek mazajam nometnes dalībniekam piedāvāts, palīdzētu viņam augt un attīstīties. Tā, piemēram, gatavojot pašam savu grabulīti, mazuli paši savām rociņām bēra trauciņos dažādas sīkas, skanošas lietiņas – zirņus, pupiņas, zīlītes u.c., tādā veidā veicinot pirkstu sīkās muskulatūras attīstību. Bērniem īpaši patīk sajūtu taka, kur izbērtas zīles, olī, čiekuri un citas brīnumjaukas lietiņas, ko mazie nometnieki centīgi iepazīst apčamdrot, pasmaržojot un pat pagaršojot.

Mazie darbojas tik sparīgi, ka reizēm grūti saprast, kāds bija mērķis. Piemēram, apgleznojot akmeņus, dažs mazulis bijis tik ļoti aizrautīgs, ka, paskatoties uz viņu, nav bijis skaidrs, vai tā ir bijusi akmeņu apgleznošana vai apģērba apdruka. Arī mazo bērnu vecāki priecājas par bērnu aizrautību, sakot, ka ikdienā ne vienmēr var atļauties ļaut mazulim tik brīvi un radoši izpausties. Tādēļ mazie ķipari nezaudē ne mirkli un metas darbos ar pilnu atdevi. Savukārt audzinātājas priecājas par jaukajiem vecākiem, kas pirmajā vietā ceļ bērnu un viņa labsajūtu, nevis komfortu un tīras drēbes.

Līga un Aiga teic, ka gribējušas parādīt, ka ne vienmēr jaukām lietām ir nepieciešami lieli finansiālie ieguldījumi. Visu ko viņas dara ar bērniem šeit, nometnē, vecāki var darīt un izveidot arī mājās, nemaksājot par to ne nieka.

Abas ievirzes vadītājas ir smiltenietes un 3x3 saietā ir pirmo reizi. No vienas puses, tas ir ieguvums, jo ir iespēja

labāk atpūsties, bet mazliet žēl, ka nīkšana iet garām. Taču par spīti tam pozitīvo emociju netrūkst. Kā viens no saviļņojošākajiem brīžiem ir bijis Brīvā mikrofonu koncerts: „Tas nebija Brīvais mikrofonu tāds, kādu to parasti iedomājas. Tas bija kārtīgs koncerts,” saka Līga. Jaukās audzinātājas priecājas, ka ir saņēmušas pozitīvu lādiņu visam gadam. Gribētos atrast veidu, kā saglabāt un nepazaudēt visas šīs emocijas arī turpmāk.

FOTO un TEKSTS Gundega Drava

PUSNAKTS VIEŠŅA

Vakara viešņa, dzejniece Kornēlija Apškrūma ieradās agrāk, lai būtu ar mums kopā „Brīvajā mikrofonā”. Neskatoties uz cienījamo vecumu dzejnieces kāja sitās ritmā, kad nobeigumā spēlēja „Smiltene patrioti”.

Pasākums ieilga un dzejnieci varēja nosaukt jau par pusnakts viešņu. Ugunsкура gaismā sasēdās pulciņš dzejnieces dzejas cienītāju un citi nometnieki, kam nenāca miegs un sākās sarunas par Kornēlijas dzīvi Smiltē, par bērību un vecumu, par dzejas radīšanu, tās lomu un spēku, par

patriotismu un tā lomu šodien. Dzejniece lasīja savus dzejoļus lampiņas gaismā un vēlāk smēja, ka ļoti ilgi nav pie ugunsкура lasījusi dzeju. Tikšanās beidzās krietni pēc pusnakts ar mīlas liriku un drastiskākiem dzejoļiem pēc nometnieku lūguma.

Dzejniece K. Apškrūma apbalvota ar Atzinības krusta Sudraba goda zīmi un divas reizes ieguvusi Lielo lasītāju balvu Latvijas mērogā. Šogad atkal viņai izdotas divas jaunas dzejas grāmatas – „Labi vārdi mūža gadiem” un „Dzirdēt ar sirdi”.

Dzejniece kļuva skumīga, kad teica, ka

šo vakara tikšanos velta Smiltenei kā atvadas. Bet domāsim gaišas domas un novēlēsim viņai spēkus smelt viņas otrajās mājās – dabā.

Par kameni, par biti kļūstu plāvā,
Ik ziedu acis vēlas noskūpstīt.
Te beidzot izbrienu no savas skumju
rāvas
Un varu nedomāt par to, kas norit rīt.
(K. Apškrūma)

Daina Kuple

GRĀMATA PAR 3x3 LATVIJĀ

Jau labu laiku lolota ideja, kas nu beidzot sāk pārtapt realitātē – būs grāmata par 3x3 nometnēm/saietiem Latvijā.

Pērn pēc vairāku gadu pamatīga darba šāda grāmata Rasma Zvejnieces vadībā iznāca par ārzemēs notikušajām nometnēm. Nu laiks sasparoties Latvijas nometņu organizētājiem un vadītājiem, sniedzot informāciju, sūtot fotogrāfijas, rakstot atmiņas, iespaidus utt. Grāmatu maketēt solījusi Gundega Kalendra. Noteikti grāmatā noderēs tas, ko jau paveikusi Agrita Krieviņa, ko vairums pazīst kā seno ādas apavu darināšanas meistari. Viņa apkopojusi visu nometņu logo (bija skatāmi izstādēs Kazdangas un Naukšēnu 3x3).

Arī precīzs dalībnieku skaits ir zināms, par tiem rūpi vienmēr turējusi 3x3 mamma Līga Ruperte. Tiesa, daudzi, kas kādreiz kādā no nometnēm vadījuši ievirzes, vairs nav sameklējami, ne vienmēr nometņu programmās ietvertā informācija saskan ar to, kas noticis nometnē, jo dzīve ieviesusi korekcijas. Nav vienkopus atrodamas arī visu nometņu visas avīzes utt.

Līdz 2014. gada rudenim Latvijā būs notikušas 49 nometnes. 1990. gadā pirmo nometni Madlienā Ogres rajonā noorganizēja 3x3 mamma Līga Ruperte no ASV kopā ar Jāni Gulbi, kas tolaik bija žurnāla *Skola un Ģimene* galvenais redaktors.

Ja kādam no jums ir kāds interesants

stāsts par notikumiem kādā no nometnēm, ja saglabājušās fotogrāfijas no pašām pirmajām, 90. gados organizētajām Kaucmindē, Engurē, Višķos, Salā, Pāvilostā, Mežciemā, Vaidavā, Jelgavā u.c., lūdzu, rakstiet e-pastā Daiga.Bitiniece@3x3.lv vai piezvaniet (tāl. 29463930).

Finansējumu grāmatas izdošanai paredzēts meklēt gan Kultūrkapitāla fondā, gan Kultūras ministrijā. Tāpat ziedot šim mērķim aicināts jebkurš bijušais trīsreiztrīsnieks, kuram tas ir iespējams.

Daiga Bitiniece

DARBS, KO VAR PADARĪT TIKAI PIECOS NO RĪTA

Diena vai nakts – viņas stāv uz vakts gan par kārtību mūsu mītnes vietā, gan tīrību. Kopmītnu meitenes dara darbu, kas ir pamanāms tikai tad, ja nav padarīts. Taču viņas ir nemanāmas, jo savu darbu padara perfekti. Mārites Bāliņas vadībā dežurantes Māra Šaudiņa, Inese Skaidrā, Māra Gulbe, Svetlana Gailīte un apkopējas Inese Vērzemiece un Ina Timermane sadarbībā ar Aigu Mežali rūpējas, lai mums nekā netrūktu ne gulvietās, ne dušās, ne tualetēs. Viņu atbildību labi raksturo šāds atgadījums. Krietnā naktī eju uz dušu, kad dežurante mani aptur

FOTO D.Kļanska

un vaicā, kad būs klusāka kustība un varēs uzņemt telpas. Mēģinājam atrast tādu brīdi, kurš, ja vispār pienāktu, būtu vēl naktī. Kad otrajā dienā apjautājos, dežurante atbildēja, ka viss

esot ļoti labi un viņa varējusi padarīt darbu hmm... ap pieciem no rīta. Nometnes vārdā PALDIES, meitenes!

Sannija Kalniņa

CAURI GADIEM

Un nu par nākošo 3x3 nometnes vietu, kas notika Laidzē 2007. gadā. Un atkal papildinās nometnes debitantu vadītāju pulks – Laidzes nometni pirmo reizi vada Inga un Aivars Celitāni. Laidze ir ļoti draudzīga, latviska – ideāla vieta ģimenēm ar bērniem, kur pavadīt atvaļinājumu. Nometnē ciemojās arī ilggadējā 3 x 3 nometniece Vaira Vīķe - Freiberga. Bijusī Latvijas Valsts prezidente V. Vīķe - Freiberga, atzinīgi vērtē 3x3 kustību un savā uzrunā nometniekiem norāda, ka 3 x 3 ideja un ideoloģija nepārprotami ir ārzemju latviešu – kādreizējo trimdinieku – veidojums un ir pelnījusi savu vietu latviešu tautas vēsturē. Sekmīgi pārvesta uz atbrīvoto Latviju, tā turpināja attīstīties un kalpoja arī kā nozīmīgs tilts, kas palīdzēja tautas sašķeltām daļām saaugt kopā vienotā latviskā apziņā.

Tāpēc ar prieku katru gadu tiek gaidīti ārzemju latvieši no jebkuras pasaules malas.

Pie mums viesojās arī Kleopatra, bet pat mūsu nometnes vadītāja Inese Grīnvalde neatrada pie viņas nekā latviska, tamdēļ neatpazīna. Laidze nu ir tā vieta, kur es iepazīnos ar mūsu nometnes vadītāju I. Grīnvaldi un viņas vīru Aināru. Piedod Ainār, ka pieminu Tevi tikai kā vīru, jo mums ar Inesi bija tīri sievišķīgas sarunas. Runājiert viens ar otru, runājiert abi divi. Caur sarunu var ne tikai uzzināt ko jaunu, bet arī iepazīt, saprast cilvēku. Jums noteikti ir bijusi situācija, kad pēc kopīgas sarunas ar kādu nometnieku, jums ir mainījies

senākais priekšstats par šo cilvēku. Runāsimies!

Siliņš rakstīja no Austrālijas, ka katru gadu peld prom no Latvijas par 2,54 cm. Tātad tuvošanās notiks no otras puses, jo zeme esot apaļa.

Atmiņā Ziedu grava, kur kopā ar Talsu amatierēātri iedzīvojāties viduslaikos. Nometnieki, vadība un vietējie saplūda kopā „tirgus placī” dažādās izdarībās – ēda kartupeļus no lielā katla, tika pie mēriņa zāļu tiesai, ja var ticēt burvei, staigāt uz koka kājām, izmantot kurpnieka pakalpojumus, izmēģināt siekstu un ko tik vēl... Tā iepatikās iejusties lomās, ka atpakaļ cilpojam zaķa solī astoņās taktīs. Zaķojāties ne tikai todien, bet līdz pēdējās nīkšanas rītam. Ir izveidojusies vēl viena nometnes tradīcija – pēdējo nakti negulēt un pavadīt kopā. Jaunie var abi divi, vecie kā sanāc.

Vai atceraties, stāstīju, ka 3 x 3 nometnēs ir daudz lietas, ko var darīt pirmo reizi. Pirmā reize vienmēr paliks atmiņā! Tāpat palikusi atmiņā tikšanās ar dzejnieku Jāni Peteru, kad analizējām Raimonda Paula „Mēmo dziesmu” ar viņa vārdiem. Tika gudri runāts par pašizpratni, identitātes meklēšanu, mēmo, kas meklē... Šogad gan dzirdēju, ka R. Pauls to veltījis savam sunim. Kas to, lai tagad atceras, bet dziesma skan un skanēs, bet ilggadējais 3 x 3 nometnieks Ingus Krūmiņš un kuldīdzniece Egija Irbe varbūt caur dziesmu atrada kopīgu identitāti un togad jūlijā svinēja kāzas.

Dziedāja ne tikai jaunais pāris, bet arī nometnieki. Šajā nedēļā daudz dziedāja – bieži varēja spontāni sapulcēties kaut kur gaitenī vai alejā un dziedāt. Un visi košas krāsas nometnes krekliņos. Pirmo reizi sievas un meitenes tiek uzpostas sievišķīgā piegriezuma krekliņos, lai dotos uz salsas dejošanas ievirzi. Tā gan bijusi pirmo un pēdējo reizi, jo latvieši it kā salsu nedejo. Bet danči ar muzikantiem un dejojājiem pēc pusnakts pārcēlās zem naksnīgām debesīm. Laidze paliek atmiņā ar dejām un dziesmām apvīta! Ar dziesmām un nometņu leģendām apvīti ir ilggadējie nīcēji: Andris Tomašūns, Edmunds Barkāns, Vivita Skurule, Imants Dreiblat, Andris Davidons, Bitinieku un Rokpeļņu pāris, Vilki un Vilcenes, Uldis Siliņš u.c. Par jaunatni, mūsu gaišo nākotni nepieminēšu, jo pēc Zagļa viņi nāk mums palīgā vai notiek dziesmu kari līdz rītam.

MĒS BILDĒS

FOTO B.Krūmiņa

SILIŅŠ TRĪS PAKALNOS

Labas dienas labi ļaudis!

Pēdējā Tauriķa numura man nav, bet padzirdēju, ka esmu cenzēts. Raksts ir bijis par daudz tuvu tam, kas jau guļ Rucavas „Pūralādē”. Nu, lai arī tā. Mans stāsts bija par Ayu Kitagawu, japānieti no Ķiršu ziedu zemes un viņas piecgadīgo meitiņu Ao. Aya jeb Aija, dizainere, piedalījās Rucavas 3 x 3. Viņa mācās latviski un ir Latvijā jau trešo reizi. Man bija mazliet grūti ar Aiju saprasties. Es japāniski zinu tikai divus vārdus: banzai un Fudžijama. Aija zina šo to latviski un angliki. Patīk Latvijas daba, cilvēki un 3x3 atmosfēra. Dzīvo pie kādas latviešu ģimenes.

*

Daudzinājums bija krāšņāks un mazliet savādāks nekā parasti. Bija daudz tautas tērpu. Vīrieši baltos kreklos, izņemot tādus kā mani. Man bija mugurā sarkans Cesvaines 3 x 3 kreklis. Viens otrs jautāja, vai es pārstāvētu kādu kreiso politisko partiju. Nu, ja man prasa, tad kas man ko slēpt. Es saku: „Es par Putinu” un vsjo. Šoreiz senajiem dieviem gan ziedoja rudzu maizi un trīs

dzīpariņus, bet noskauda siera gabaliņu. Cerams, ka viņi to ļaunā neņems. Divi sievišķi mani pat paķēra dancot, kas manai fizionomijai, ja arī pārāk neskādēja, par labu nenāca.

Atpakaļ gājienā uz nometni. Vakara dziesma Šķiramies mēs, ļautiņi, bet neviens vēl projām neiet. Vakara pasaka bērniem. Stāsta abi Kirmuškas. Un par viņiem labāki (lielāki?) pasaku stāstītāji nav, ja jūs saprotat, ko es ar to domāju. Pasaka tiek stāstīta ar leļļu palīdzību. Kas tie bija par lopiņiem, bija grūti pateikt. Vienam bija varens, dzeltens knābis un izskatījās pēc kraukļa vai deformētas vārnas, otram bija liela mute, bet putna suga nebija nosakāma. Man netieši gadījās iet garām, un abi putni metās man čiepstēdami virsū.

*

Laimīgi izbēdzis no abiem čiepstoņiem, ejam ar Puru uz Pētera Reitera monologu „Jā un nē.” Uzvedums, kurā piedalījās Pēteris, vijolniece ar savu štrumentu un liela auguma „ārā sviedējs.” Tā kā Pēteris pārrunās, kas

sekoja uzvedumam, sacīja, ka es vispār te neesot ielūgts, turēju savu muti ciet. Prātīgus padomus deva abi Kirmuškas. No savas puses varu teikt, ka Pēterim ir talants, bet vēl jāpiestrādā pie dažiem aspektiem, piemēram, dikcijas.

*

Uz nīkšanu. Pārsteidz uz galda noliktais desu kalns ar uzrakstu, ka tas domāts veģetāriešiem. Sākas varena dziedāšana. Īsta staigājoša dziesmu grāmata jeb dziesmu kamols ir Tomašūna Andris. Nīkšanā neatsverama persona – laba balss, prot uzņemt dziesmu pareizā tonkārtā. Dziedāšanu pavada divi bundzenieki. Pēc pusnakts sviež gaisā Kalniņa levu. Tikko piedzimusi. Skaitu līdz gaisā metējiem. Astonņpadsmit gadi!!!!?? Hm... Nu ja, ko nevar celt, to nevar nest.

Pulkstens 1:30. Laiks atpūtināt vecos kaulus. *Bona note*, kā mēs, itāļu valodas pratēji, sakām.

Uldis Siliņš

ABI DIVI

Nu ko man bilst... Sleja manam šodienas rakstam iedalīta pamaza, Siliņš savu nodevis agrāk. Par „Brīvo mikrofonu” mums gaumes līdzīgas, tur domstarpību nebūs. Bet par nevainībām man domas dalās: pieredzējis vīrietis pamanītu *plastmasas* vainagus rīta rāsas ziedu vietā, bet nevainīgas ačteles, pat zinot, ko vīrietis darīs, mēs mākam uztaisīt zibenīgi. Tā kā, Dieva dēli, domājiet! Un dzert kafiju Siliņš var arī te! Kas mums - daļā dzimuma trūkst pie kā acis mieltot??? Beidzot nokļuvu līdz Krišjānim Santam tā paagrāk

pavingrot! Vienā vārdā – bauda, lidot pretī saulei stiprās vīrieša rokās! Lai atlidotu atpakaļ uz nometni, Krišjānis piekodināja ieiet aukstā dušā. Seneka un Krišjānis aļojas, ka, „lai varētu saturēt kopā savu garu, vispirms apstādini nemierpilno ķermeni”. Ar mani parasti ir otrādi. Pēc vakarnīkšanas bučošanās zem zilā lakatiņa ar pīrmtiesībām nodomāju apvienot dušu ar Siliņa 23.numuriņu, bet...no segapakšas tikai krākšanas skaņas. Nodušojos, bet šis tā arī nepamodās. Veltas cerības. Saules meita nesatikās ar Dieva dēlu. Kā saka

mans Seneka: „Kas nezina, kurā ostā grib nokļūt, tam nav ceļa vēja.”

P.S. Paldies „Viduspūķu” aldarim par gastronomiskām rūpēm!

Kleopatra

KRIKUMIŅŠ

Agri no rīta Manfrēds pitipina pie Kleopatras: «Parādi savas lūpas.»

Kleopatra: «Vai buču gribi?»

Manfrēds ilgi pēta un atbild: «Jā, jo tev šorīt nav krāsotas lūpas.»

Bučas tika.

Paldies:

LATVIJAS REPUBLIKAS
KULTŪRAS MINISTRIJA

KULTURA.LV

«Pakalnu Taurētāja» redakcija:

Daiga Kļanska (redaktore), Ieva Kalniņa, Gundega Drava, Daina Kupke, Uldis Siliņš (žurnālisti),

Inga Savicka (maketētāja), Baiba Krūmiņa (fotogrāfe).

Redakcijas adrese: blakus Info centram; tālr. Nr. 29 808 301